

MOEILIJKE OORLOGVOERING IN DE 'PACIFIC'

Noch van het Atlantische strijdtoneel, noch van dat in de *Pacific* kan men zeggen dat het ooit stiefmoederlijk werd bedeed; er was maar één strijdtoneel waar dat wèl voor gold: dat in China, Birma en Brits-Indië. Wij komen er op terug.

★

Nu het tweede punt dat wij aanstipten: dat, zo schreven wij, de oorlogvoering in het onmetelijke gebied van de *Pacific* grote specifieke moeilijkheden met zich bracht.

Moeilijkheden allereerst door het klimaat en door de geografische omstandigheden. In het zeegebied tussen Hawaii en het vasteland van Azië moesten de Amerikanen landen op tropische eilanden die er alle even bekoorlijk uitzagen maar waar het vechten buitengewoon bezwaarlijk was. Er kwamen temperaturen voor van 45 graden Celsius in de schaduw en de hoge luchtvochtigheid kon verlamvend werken. Streken waren er waar bij tijd en wijle op één enkele dag 40 cm regen viel. Elders weer werden zorgvuldig voorbereide operaties verstoord door formidabele orkanen die gehele vloten volledig uit elkaar konden slaan. Ook aardbevingen kwamen voor. Sommige eilanden waren niet meer dan een nauwelijks boven het zee-oppervlak uitstekend, veelal cirkelvormig koraalrif waar hoogstens palmen groeiden, op andere, bijvoorbeeld op Nieuw-Guinea, was het tropische oerwoud haast ondoordringbaar. Men moest er voorzorgen nemen tegen malaria en andere tropische ziekten – menigmaal waren van de Amerikaanse en Australische eenheden meer militairen door ziekten uitgeschakeld dan door de gevechten met de Japanners. Trouwens, niet alleen de militairen maar ook de materialen die zij nodig hadden, leden onder het klimaat: wat in karton was verpakt, viel uiteen en elk metalen oppervlak werd in een vaak onbegrijpelijk korte tijd door roest aangetast.

Dan: er waren op de meeste punten waar de Amerikanen hun bases wilden inrichten, niet alleen geen goede havens maar er waren ook onvoldoende of zelfs in het geheel geen inheemse arbeidskrachten (sommige eilanden in de *Pacific* waren onbewoond) om steigers te bouwen, wegen aan te leggen, behuizingen op te trekken, olietanks te construeren, vliegvelden te maken en alles wat aangevoerd werd, op te slaan en daarna weer te distribueren. Men had er in Washington niet op gelet dat van de ca. twee miljoen man die het Amerikaanse leger in Frankrijk in 1918 had geteld, meer dan een derde tot de verzorgingseenheden, het *Service Corps*, had behoord – begin '42 ging het *Department of the Army* er van uit dat